

— som det synes — er Ønske om at faae hele dette Forhold bragt til nærmere Undersøgelse, har jeg for mit Bedkommende ikke Noget derimod. — Naar vi nu vende os til selve Spørgsmaalet om Anskaffelsen af nyt Materiel, skal jeg bemærke, at det Kvantum Driftsmateriel, som efter den nylig anstillede Beregning mangler i, hvad der burde være anskaffet til Nordvestbanen, naar man lægger de i Betænkningen anførte Priser til Grund, udgjør et Beløb af henimod 250,000 Kr., hvilket burde have været udredet af Nordvestbanens Anlægskapital, og i saa Fald vilde der altsaa kun have været Tale om Anskaffelser til et Beløb af 750,000 Kr. ud derover. Jeg er imidlertid enig med de øvrige Medlemmer i Udvalget om, at Selskabet bør have det Beløb, hvorom der her vil være Tale, fordi jeg ønsker, at Driftsmateriellet skal blive forøget i det nævnte Omfang; men jeg kan ikke fortænke de Herrer i, at de ønske at benytte denne Leilighed til at faae hele dette Forhold og Marsagen til, at der savnes et saa betydeligt Driftsmateriel, undersøgt. — Paa de øvrige Punkter, som bleve fremhævede af det samme ærede Medlem (Wojten), skal jeg ikke gaa ind. Jeg tror ikke, at han har fuldkommen Ret i sin Betragtning af Spørgsmaalet om de 15 Mars Forlængelse af Uopfigeligheden. Dette Forhold er, saavidt jeg har kunnet opfatte det, omtrent saaledes, som det blev fremstillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille). Forlængelsen er knyttet til Fjaltsterbanen, og Loven af 1869 siger kun, at Selskabet, hvis det ikke vil anlægge Fjaltsterbanen, kan overføre Forlængelsen af Uopfigeligheden paa Kallundborgbanen, hvis det anlægger denne, men hvis det anlægger Fjaltsterbanen, indtræder den dermed. Sagen er nemlig den, at Kallundborgbanen er anlagt under Forudsætninger, der slet ikke ere opstillede i Loven af 1869. Der var i denne Lov opstillet to Forudsætninger. Den ene var den, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke anlagde Fjaltsterbanen, men i Stedet derfor anlagde Kallundborgbanen, og den anden var den, at det nævnte Selskab anlagde Fjaltsterbanen, medens Andre anlagde Kallundborgbanen, men der er indtraadt en tredje Forudsætning, nemlig den, at det sjællandske Jernbaneselskab har anlagt begge disse Baner. Det var dette, hvortil jeg sigtede, da jeg før bemærkede, at der ikke fandtes nogen Lovhjemmel for, at Koncessionen for den nordvestsjællandske Jernbane var givet til den 1ste Januar 1875, thi den Forudsætning, der var opstillet for Koncessionens Meddelelse baade til dette og andre Tidspunkter, afviger fra de stedsfindende. Imidlertid skal jeg selv stemme for og tilraade Andre at stemme for Forslaget under Nr. 9 om, at § 11 skal udgaa, idet jeg antager, at den ærede Minister, hvis dette vedtages, vil bringe Sagen frem til fornyet Drøftelse under en anden Form. — Jeg maa endnu, inden jeg slutter, tilføje mig at henlede den ærede Indenrigsministers

Opmærksomhed paa to Genstillinger, som bleve gjort til ham af Udvalget ved 2den Behandling, men som han, uagtet jeg dengang mindede ham derom, lode ubesvarede. Den ene af dem gik ud paa, at Frederiksbundsbanen i alle Tilfælde bliver ført over Slangerup. Udvalget var enigt om at anse dette for ønskeligt, dels fordi Slangerup er en større By, dels fordi den er et Midtpunkt for flere sammenstøpende Veie, men navnlig fordi hele Eggen øst og sydøst for Årresø derved lettere vil kunne bruge Jernbanen. Den anden Genstilling gik ud paa, at den ærede Minister vilde virke for, at det sjællandske Jernbaneselskab anlagde flere Stationer eller Holdepladser paa de hidtilværende Jernbaner i Sjælland og navnlig i Sorø Amt, hvor der imellem Ringsted og Korsør paa en Strækning af 6½ Mil kun findes to Stationer, men heller ikke om denne Genstilling af Udvalget har den ærede Minister fundet Anledning til at udtale sig.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg kan jo ikke negte, at det efter den Stilling, som den ærede Ordfører indtager til Frederiksbundsbanen, er et ret mærkeligt Forlangende, at jeg skulde udtale mig angaaende den eventuelle Frederiksbundsbanes Retning; thi det er slet ikke usandsynligt, at der, hvis Vædringsforslaget under Nr. 1 vedtages, slet ikke bliver nogen Frederiksbundsbane, saa at jeg oprigtigt vil sige, at det vilde være overilet af mig nu at love Noget eller at udtale mig om denne Sag. Den ærede Ordfører har gjort Alt for at stille Frederiksbundsbanen saa ugunstigt som muligt, og nu skulde jeg binde mig med Hensyn til Retningslinien af en Bane, hvis Stilling er saa ugunstig. Det er et Forlangende, som jeg under ingen Omstændigheder kan gaa ind paa. — Hvad det andet Punkt angaar, saa forhandle vi jo efter min Mening nu ikke om at anlægge Mellemstationer paa den vestsjællandske Jernbane. Det er unegtelig af ærede Medlemmer fremhævet, at der er kommet forskellige, det sjællandske Jernbaneselskab vedrørende Forhold, ind i denne Lov, og der er ogsaa fra forskellige Sider blevet flaget over, at der er kommet for Meget ind under denne Sag. Dette Spørgsmaal hører imidlertid ikke herind under, og det vil derfor ikke være rigtigt af mig at udtale mig om dette Punkt, som jeg forøvrigt har haft Leilighed til, hvis jeg ikke tager fejl, under 1ste Behandling af denne Sag at give alle fornødne Oplysninger om. Jeg finder Anledning til at knytte en Bemærkning til den ærede Ordførers Udtalelse angaaende den Maade, hvorpaa jeg havde formuleret Vædringsforslaget under Nr. 12, nemlig saaledes: „Koncession paa saadanne Anlæg kan dog kun meddeles i Genhold til nærværende Lov indtil den 1ste Januar 1878 og kun paa Betingelse af, at det paagjældende Anlæg i alt Væsentligt skal være færdigt og aabnet for Benuyttelse efter